

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCHE INDIE

BRAMWELL BOOTH, GENERAAL.

WILLIAM BOOTH, STICHTER.

W. PALSTRA, KOMMANDANT.

29STE JAARGANG NO. 7.

Internationaal Hoofdkwartier
101 Queen Victoria St. Londen E. C.

1 JULI 1928.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië Javastraat 16 Bandoeng.

PRIJS 10 CENT

ONZE INTERNATIONALE BEZOEKER.

Onzen hooggeëerden gast, Lt.-Commissioner W. B. Palmer, mogen wij begroeten een der veteranen onder de hogere Staf-Officieren, die de hitte van den strijd der eerste dagen hebben doorstaan en het Leger hebben zien groeien tot de machtige wereld-organisatie, welke het thans is. Den 6den Juni, toen hij ons Insulinde dus reeds genaderd was, herdacht de Commissioner den dag, waarop hij 45 jaren geleden naar de Kweekschool voor Officieren ging en sedert dien heeft hij onafgebroken gestreden in de rangen van ons geliefd Leger. Vijf en veertig jaren Officier van het Leger des Heils, en daarbij medegemaakt die moeitelijke eerste dagen uit de wordings-geschiedenis onzer organisatie! Een eere-saluut voor deze strijdbare helden dier dagen! Het is met diepen eerbied en bewondering dat wij den Commissioner een hartelijk welkom toeroepen.

Op 16-jarigen leeftijd werd de Commissioner reeds bekeerd. Het Leger des Heils was toen in zijn geboortestad nog niet bekend; een Amerikaansch zendingsgenootschap hield er echter een opwekkings-veldtocht en in een Heiligingsdienst vond de Commissioner zijn Verlosser. Al heel spoedig werd hij onderwijzer aan een Zondagsschool. Langzamerhand ontstond er echter een innerlijke onvoldaanheid, een groot verlangen naar een hooger, dieper geestelijk leven en, dit in zichzelf niet vindend noch de kracht ertoe, gaf hij nauwkeurig acht op het leven van andere belijdende Christenen uit zijn omgeving. De leer van Heiligmaking, zooals die door ons Leger op grond van den Bijbel wordt onderschreven, werd door het zendingsgenootschap niet gepredikt en hij werd niet alleen bitter teleurgesteld in de menschen, maar gevoelde ook, hoe eigen ziel eronder leed, van haar warmte en gloed verloor.

Nu kwam hij in aanraking met het Leger des Heils, dat een korps opende in Liverpool, zijn geboortestad. Hoewel het Leger in het geheel niet kennende, had de Commissioner reeds dadelijk het innerlijk bewustzijn, dat hij eenmaal tot deze organisatie zou behooren, dat zijn plaats was in het Leger. Doch zijn ouders vonden het in 't geheel niet goed dat hun zoon Heilssoldaat zou worden. Het Leger was goed voor de lagere volksklassen, voorslechte menschen, dronkaards, e.d., maar hun zoon zagen zij er liever niet. Dat was een nieuwe teleurstelling en ontmoediging.

Echter werd al heel spoedig een nieuw korps geopend, nu wat dicht bij zijn huis en hier bezocht hij de samenkomsten. In een dezer diensten, een Heiligingsbijeenkomst, hield de Officier, die deze samenkomst leidde, zijn toehoorders den hoogen standaard voor, welken het Leger alom predikt: de leer van een geheiligd leven; en verklaarde hun de beteekenis en het doel van deze soort samenkomsten. Dit was het, waarnaar zijn ziel onbewust had gezocht!

God toonde hem dien avond aan, dat hij, om dien standaard te bereiken, enkele dingen zou moeten opgeven, maar hij was hiertoe niet bereid. Toen hem dit duidelijk was, stond hij onmiddellijk op en verliet de zaal.

Enkele weken later besloot de Kommandant op een Zondagmorgen, toch weer eens een samenkomst bij te wonen, doch dan in het oudste korps, dat het verst van zijn huis was gelegen. Geheel onbewust sloeg hij den verkeerden weg in en kwam, zonder dit te weten of te willen, in het andere korps, dat hij juist had willen vermijden. Dien morgen gaf hij zichzelf volkomen aan den dienst van God en maakte het besluit, Heilssoldaat te worden.

Gedurende de eerste jaren van zijn Officiers-loopbaan vervulde de Commissioner verschillende aanstellingen in Groot-Brittannië, waarna hij overgeplaatst werd naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Als Chef-Secretaris ging hij daarop naar Noorwegen, was vervolgens verbonden aan de Internationale Kweekscholen te Londen. Van 1912 tot 1921 was de Commissioner als Territoriale Kommandant belast met de leiding van den Leger-arbeid in Zuid-Amerika met het Hoofdkwartier te Buenos Ayres, en als zoodanig verantwoordelijk voor den Legerarbeid in Argentinië, Uruguay, Paraguay, Chili en Peru.

Na een gelukkige acht jaren in dit territorie werd den Commissioner het bestuur van het Leger des Heils in Finland opgedragen in Januari 1922. Dit land levert heel wat moeilijkheden en problemen, maar het Leger heeft er zeer veel invloed, en beschikt over een uitnemende schare Heilssrijders.

In Finland worden voornamelijk twee talen gesproken: door 87 % der bevolking Finsch en door 11 % Zweedsch; hiermede moet voortdurend in alles rekening gehouden worden, daar deze beide groepen sterk op hun rechten staan. Het overige deel der bevolking behoort tot andere nationaliteiten.

Het Leger des Heils is de eenige organisatie, wie het gelukt is, in dezelfde samenkomst zoowel de Zweedsch- als de Finsch-sprekenden te vereenigen en deze beide takken van arbeid samen te brengen onder één Leider. Vele Officieren spreken de beide talen en de anderen worden steeds aangemoedigd, eveneens hiernaar te streven. Het Leger telt er 400 Officieren, waarvan er een honderd-tal verbonden is aan het Maatschappelijk Werk. Het is een vooruitstrevend land en ook het Leger ontwikkelt er zich krachtig.

Gedurende zijn reizen als vertegenwoordiger van het Internationaal Hoofdkwartier heeft de Commissioner reeds veelvuldig gelegenheid gehad, om op te merken, dat het Leger zich ook thans nog naar alle zijden uitbreidt en nog meer zou kunnen uitgroeien, indien hiertoe de middelen beschikbaar waren. Het Leger vindt overal een geopende deur. Er komen zelfs meer aanvragen tot vestiging en uitbreiding van den Legerarbeid, dan waaraan de Generaal wel kan voldoen, door gebrek aan de benodigde fondsen, maar bovenal door gebrek aan Officieren.

De Commissioner was zeer erkentelijk voor de hartelijke ontvangst, hem bereid door onze Leaders, den Kommandant en Mevrouw Palstra, den Algemeenen Secretaris en Mevrouw Rawie, de Staf- en andere Officieren. De meetings, welke de Commissioner hier reeds geleid heeft, zijn voor allen, die daarbij tegenwoordig waren, een bron van rijken zegen geweest, maar hebben ook door het ernstig verlangen naar meer van de diepere dingen Gods, dat hierin tot uiting kwam zoowel van de zijde van het publiek als van de Soldaten, diepen indruk gemaakt op den Commissioner.

De Commissioner was geïmponeerd door wat hij in de eerst dagen reeds gezien had van de schoonheid van Insulinde, de vriendelijkheid en de sympathie voor ons werk en zijn Officieren in alle klassen en standen, en sprak het verlangen uit, dat zijn bezoek aan dit Territorie een rijken zegen zou mogen brengen aan allen. En wij gelooven, dat de samenkomsten, die reeds gehouden werden, de eerste druppelen hebben gebracht van de stroomen van zegen, die de Heer ons wil zenden.

Anteekeningen van den Algemeenen Secretaris.

Bandoeng, 18 Juni 1928.

De Generaal.

Wij maakten de vorige maand met leedwezen, melding van de ongesteldheid van onzen beminden Generaal, en sedert dien is uit veler hart een gebed tot God opgestegen voor het herstel van onzen, in den strijd vergrijpsden Leider. Zeer tot onze vreugde kunnen wij thans mededeelen, dat er eenigermate verbetering in zijn toestand is ingetreden en dat er gegronde hoop bestaat, dat hij na een volkomen rust van enkele maanden weer geheel zal hersteld zijn. Wij zijn als een groote internationale familie, verbonden door de banden van trouw en toegenegenheid. Wij begrijpen ten volle de groote verantwoordelijkheid, die thans rust op de schouders van Mevrouw Booth en onzen Chef van den Staf. Laat ons allen hen gedenken in onze gebeden.

Lt.-Commissioner Palmer.

Onze Internationale gast is na een voorspoedige reis in ons midden gearriveerd, en bij aankomst door Kommandant Palstra, den Algemeenen Secretaris en verschillende andere Officieren hartelijk verwelkomd. Na een vluchtig bezoek te hebben gebracht aan onze inrichtingen te Batavia en Weltevreden, reisde de Commissioner nog dienselfden dag door naar Bandoeng, waar hij bij aankomst met de hartelijke „Halleluja's" der Officieren en Soldaten werd begroet. De eerste bijeenkomsten in verband met zijn bezoek waren uitstekend en vielen zeer in den smaak, doch voor een uitgebreid rapport moeten wij U naar pagina vier verwijzen.

Op bezoek bij den Gouverneur-Generaal.

Donderdag 14 dezer werden Kommandant Palmer en Kommandant Palstra door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal ten paleize in audiëntie ontvangen. Onze Kommandant vond gelegenheid, Zijne Excellentie een album aan te bieden, waarin verschillende foto's, die betrekking hebben op onzen arbeid. Met belangstelling werden verschillende takken van onzen arbeid besproken en beiden, Kommandant Palmer zoowel als onze Leider, waren zeer erkentelijk voor de ontvangst en de gelegenheid, hun aldus geboden, aan Zijne Excellentie eenige mededeelingen betreffende onzen arbeid te doen.

De Gouverneur-Generaal in Djokja.

Ter gelegenheid van het officieele bezoek van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal aan Djokja, mochten wij ook hetgrootte voorrecht genieten, een bezoek van Zijne Excellentie met gevolg aan ons Militair Tehuis aldaar te ontvangen. Schrijver dezes had de eer, de hooge gasten te mogen verwelkomen, hen rond te leiden door ons gebouw en daarbij doel en streven van onzen arbeid in het kort te mogen verklaren. De dames en heeren waren zichtbaar verrast toen de „Djokja'sche Zangvogeltjes", die in keurige rijen waren opgesteld op de achtergalerij, op een echt oud-Javaansche melodie een welkomstlied zongen. Ze zagen er liefelijk uit in hun eenvoudige, maar mooie Javaansche kleederdacht en boden den dames van het gezelschap heerlijke bloemen aan. Een dag van betekenis in de geschiedenis van ons Militair Tehuis te Djokja!

Onze Kommandants.

Kommandant en Mevrouw Palstra hebben, vergezeld van Kapitein Ramaker, een bezoek gebracht aan Celebes, tot het leiden van openbare en Officierssamenkomsten en het afdoen van velerlei en belangrijke zaken.

„En route" werden uitstekende bijeenkomsten gehouden te Makassar. Voor meerdere bijzonderheden moeten wij onze lezers ook hier weer verwijzen naar de rapporten.

Welkom der Kadetten.

In een zeer geestdriftige samenkomst, welke in de groote zaal van „Ons Genoegen" te Bandoeng werd gehouden, werden de Kadetten voor den nieuwen Kweekschool-cursus door den Kommandant welkom geheeten.

Er zijn er dertien in getal, samengesteld uit zes verschillende nationaliteiten, n.l. vijf Indo-Europeanen, vier Javanen, een Ambonees, een Timorees, een Chinees en een Batakker. Hun gelaat straalde van vreugde onder het zingen van hun welkomstlied en zij zien er bepaald kostelijk uit.

Misschien mag ik in dit verband zeggen, dat de plannen voor den bouw van onze nieuwe Kweekschool thans vasten vorm aannemen. Op een prachtigen stand in Bandoeng hebben wij ons van een mooi stuk grond kunnen verzekeren en de tekening van het gebouw is reeds aan den Eigendomsraad bij het Hoofdkwartier voorgelegd. Spoedig zal nu de eerste steenlegging volgen en voor den cursus van het Jubeljaar 1929 hopen wij het gebouw in gebruik te kunnen nemen. Maar later hierover meer.

Vreugdeklokken luiden.

Het huisgezin van de Kapiteins Steen van Makassar werd verblijd door de geboorte van een kleinen jongen. De Kapiteins Mepham van „Pelantoengan" zijn eveneens overgelukkig met hun zoon, hun eerstgeborene, en de Ensigns Sariman niet minder bij de geboorte van hun dochter. Moge God de ouders zegenen en genade schenken bij de belangrijke taak van de opvoeding hunner kinderen en mogen de kinderen opgroeien tot ware discipelen van het Kruis!

Welkom!

Kadet-Kapitein ter Telgte is in ons midden aangekomen, en binnenkort verwachten wij Kapitein Niels Hansen van Denemarken, ter-

Stuur recht op het doel af!

Door Mevrouw Kommandant W. Palstra.

Iedere Kapitein oriënteert zich dagelijks en richt zijn koers elken dag opnieuw

Onze plaat brengt in beeld: het bereiken van een doel, — of, met andere woorden, de realisatie van een illusie.

De Stad des Lichts is in 't zicht, de schitterende stralen, die van haar uitgaan, schieten over de effene wateren; alle gevaren zijn voorbij, alle hindernissen zijn overwonnen. Het stuurwiel, in ferme hand, zal weldra de kleine boot in veilige haven brengen. — Een glorierijk einde van een wonderbare reis!

Hoe was het begin? Was de bestuurder van het schip maar in de boot gaan zitten, zonder kennis der wateren, van wind en getij, in de hoop, dat hij in het eind wel veilig zou aanlanden in de Stad des Lichts, waarvan hij weleens gehoord had? „Nee", zegt ge, „dat zou al te dwaas zijn; zoo wordt zeevaartkunst niet verworven. Kennis, zelf-discipline, lichaamskracht, volharding, zijn hiertoe noodig en worden niet in een dag verkregen. Wie zijn doel over de groote wateren wil bereiken, moet wel degelijk studie maken van alles, wat hem tot richtsnoer kan dienen; van de gevaren, die vermeden moeten worden; van Gods eeuwige en onveranderlijke wetten, waaraan het uitspansel boven en de natuurkrachten rondom hem gehoorzamen. Hoe zou hij anders zijn instrumenten kunnen gebruiken, waarmee hij zijn richting moet bepalen? Ja, dagelijks moeten deze geraadpleegd worden, wil hij den goeden koers behouden. En dan, wanneer in onbekende wateren zijn kennis te kort schiet, moet hij weten, waar den loods te bereiken, die daar de leiding op zich zal nemen.

Hebt ge den loods wel eens zijn werk aan boord van een schip zien doen? Hij laat den schipper het roer in handen, maar zijn oog houdt de wacht. Een woord, een wenk, een teeken, — het wiel draait en het schip blijft in veilig water. Schipper en loods verstaan elkander.

* *

Hoe duidelijk geeft deze illustratie onze reis op de levenszee weer. Staan wij zelf niet aan het roer in onze kleine levensboot, die wij allen, wie wij ook zijn, gaarne aan het eind der reis in veilige haven wenschen te brengen. Maar ach! hoe lichtvaardig wordt deze reis vaak aanvaard. Men denkt het wel te kunnen doen zonder de wetenschappen, wier gemis den schipper op de groote zeeën zeker ten gronde zou richten. Kennis van Gods geboden en wetten wordt veronachtzaamd; Zijn kracht niet erkend; Zijn leiding niet aangenomen; „eigen ik" en „zelfbehagen" schijnen de eenige punten, waarnaar

de koers gericht wordt. Is het dan wonder, dat de ranke boot te pletterslaat tegen de klippen der wereld, en wij op de levenszee overal wrakken van verwoeste levens ontmoeten?

Anderen hebben een hoogere levensopvatting; talenten en gaven worden aangewend tot nut en vreugde der menschheid, — maar in eigen kracht! Is niet dikwijls miskenning en teleurstelling Uw deel? En toch, al zoudt ge met Uw streven ook al de eer en roem, en al het geld der wereld deelachtig worden, het zou U niet de vrede en het geluk Uwer ziel brengen; het zou U niet in veilige haven voeren.

Hoe kan de levensreis dan wel tot een glorierijk einde gebracht worden; hoe zult ge aan het eind van de reis, — als de man op onze voorstelling — Uw doel bereiken, in veilige haven landen?

Zij, die als hij willen eindigen, moeten ook op dezelfde wijze als hij beginnen. „Ik ben het Licht der Wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben", zeide de Heer Jezus. De machten der duisternis wijken, waar Zijn licht schijnt, en liefde en kracht tot overwinnen komen in. Zoo is het met een straal van Zijn licht in onze ziel, dat de reis naar de Eeuwige Stad aanvaard moet worden. In Hem is alle bron van kennis en wijsheid. De geboden Gods zijn in Christus Jezus samengevat. Hij strekt Zijn hand uit en stilt de onstuimige levenszee; Hij is onze Loods. Die altijd in het gebed te bereiken is — een wenk, een woord, een blik in de ure des gevaars, en wij weten, hoe te handelen, hoe te sturen. Zijn licht in ons vermeerderd, naarmate wij de Stad Gods naderen; het vervult onze ziel met kracht en blijdschap en het licht, dat daardoor weer van ons uitgaat, helpt anderen in de goede richting te sturen.

Ja, wij „verwachten de stad, die fundamenten heeft, welker kunstenaar en bouwmeester God is!"

wijl ons hart een luid „Halleluja!" niet kan weerhouden bij het bericht, dat vijf nieuwe Officieren van Holland zullen worden uitgezonden!

Welk een koninklijk welkom zullen zij ontvangen! Doch niet minder welkom zijn ons de Officieren, die reeds eenige jaren met ons in deze gewesten hebben gestreden en nu spoedig van hun verlof zullen terugkeren. Wij denken aan de Ensigns Robinson, Priddle en Roed, en ... er is plaats voor meer!

Zielen voor den Heer.

Het zal ieder rechtgeaard Heilsoldaat het hart verblijden, te mogen vernemen, dat er goede berichten op het Hoofdkwartier inkomen met betrekking tot de zielen, die voor God gewonnen worden. Een onzer Officieren schrijft: „Ik ben blij, dat vele zielen zich zondaars voor God gaan gevoelen en den Heiland zoeken. Ons gehoor bestaat uit Chineezen, Menadoneezen en Javanen en iederen Zondag is onze zaal vol. Op Zondag 27 Mei kwamen drie zielen tot den Heer: een Chinees een Adventist en een Militair". Van een ander Korps vernamen wij het aanmoedigende nieuws, dat drie gehuwde paren verlossing hebben gezocht. Geprezen zij Gods Naam! „Zielen voor God!" blijft het devies van ons Leger.

Een orgel gevraagd.

Is er onder de lezers van de Strijdkreet niet iemand, die ons een orgel cadeau wil doen ten behoeve van ons rusthuis te Bandoeng? U zoudt ons daarmee zulk een grooten dienst bewijzen en ongetwijfeld vele dankbare herten aan U verplichten.

Onze Zieken.

Wij hadden het groote genoegen, deze week Kommandeur Anderson op het Hoofdkwartier te mogen ontmoeten; ofschoon flink in beterschap toenemende, is zij nog lang niet, waar zij wezen moet. Moge God haar spoedig geheel herstellen! Kommandeur Cornelius is ook niet wel, en betreffende Kapitein Wuite vernamen wij, dat zij eenige dagen ongesteld is geweest, doch gelukkig thans weer aan de beterende hand is. Met vreugde zagen wij Luitenant Hilbolling weer aan de zijde van haar Bevelvoerende Officier; zij werd gedurende eenige weken in het Ooglijders Hospitaal verpleegd, doch is gelukkig weer in zooverre hersteld, dat zij haar werkzaamheden heeft kunnen hervatten. Moge God al deze lieve kameraden zegenen en hen weer spoedig de zoo zeer gewenschte gezondheid en krachten hergeven!

(vervolg van pag. 2.)

en verheven? Deze gedachte strijdt met onzen aard; het beleedigt onze meest eenvoudige begrippen omtrent rechtvaardigheid. Hetzij wij goed zijn of slecht, iets in ons verlangt, dat het verborgen goede in den mensch ten laatste eenige erkenning zou vinden.

IV

De beelden, waarmee de Bijbel het laatste oordeel beschrijft, komen met merkwaardige nauwkeurigheid dezen vragen tegemoet. Die Groote Dag wordt beschreven als een dag van God, waarop God de Vader het vonnis zal uitspreken, Zijn kleederen wit als sneeuw, Zijn troon een vlamme vuurs; dan zal Hij iedere daad beoordeelen, met alle geheime daden, goede en slechte; als de Zoon des menschen Zijn engelen zal uitzenden, om eerst het onkruid en daarna de tarwe te vergaderen, en ieder zal vergelden naar zijn werken. In dien dag zal God de geheime daden der menschen oordeelen door Jezus Christus, want „er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden en verborgen, dat niet zal geweten worden".

V

Het is niet wel mogelijk om de kracht dezer waarheid te onderschatten als aansporing tot al wat heilig en ernstig is in hen, die haar erkennen. Laat ons een blik werpen op het leven der Apostelen. Bestreden door al de machten van het heidendom, eenvoudige zielen, klein in aantal, tegenover een in woede ontstoken wereld, beroepen zij zich daarop voortdurend. In bijna al hun gesprekken en geschriften, in 't bijzonder in die van Paulus, bemerken wij, dat zij werkelijk leefden in de verwachting van dien Grooten Dag.

En zoo is het immer! Als bij hen, zoo is het sedert dien altijd geweest. Zoo is het nu in ons Leger des Heils. Het belangrijke feit dat wij verantwoordelijk zijn voor onze eigen daden en ten laatste den Almachtigen God rekenschap zullen moeten geven, heft het geheele menschelijke bestaan op van het peil der redeloze dieren tot het niveau van den naar Gods beeld geschapen mensch, komende van Hem met de opdracht, te beantwoorden aan Zijn bedoelingen met ons, en weder tot Hem terugkerende, om verantwoording te doen van al onze daden.

